

SRPANJ- MJESEC VISOKOG ZUTOG ZITA

vineri, 12 august 2022

Poznati je hrvatski pjesnik, Dragutin Tadijanović, napisao puno pjesama.

Veliki je broj njih posvećen njegovom rodnom kraju. Posebno odišcaron;e toplinom pjesma Visoka žuta žita:

Kada u rumene zore

Ili u jasna jutra

Prolazim

Poljima rosnim

Gdje mlad vjetar njišcaron;e tešcaron;ke klasove

Visokog žutog žita,

Izneneada stanem;

I gle!

Moje srce, od radosti, glasno kuca

Kao zlatan sat.

A polja se visokog žutog žita može, nasreću, joščar; uvijek vidjeti i u našem kraju. U sredini smo ljeta, u mjesecu srpnju, žanje se žito. A žito će ove godine, prema prognozama stvarno biti zlata vrijedno. Jer kažu da će biti gladi, krize, recesije. I opet neki val pandemije. Stoga će one države koje imaju žito biti nekako zaščititi od naleta gladi, raznoraznih kriza itd.

Polja visokog žutog žita bila su brojnija nekada, u svakom je selu stroj za žetvu (kombajna) ostajala po nekoliko dana, danas imamo par njiva možda, nažalost. Da tešcaron;ko je obraćati polja i njive, ali je kruh s naščarom;ih njiva možda ipak slatki i od gorkog kruha tu ina. Kako god tešcaron;ko bilo naščarom;i su ih stari o uvali, naščarona polja, njive i livade. Unatoč nevremenima, vrućina ili drugim tešcaron;ko ama. Jer i njima je bilo vruće, prevruće, ali su se ravnali prema ka-lendaru i nakon par tešcaron;kih radnih dana odmarali su poščaronačtu i blagdane narodnih svetaca. Jer srpanj ili juli mjesec je velikih vrućina, žetve i ujedno mjesec koji obiluje danima kada se ne smije raditi u polju ili oko kuće jer je u kalendaru tih

dana navedeno ime nekoga sveca i “ uva se” od grmljavine, od šteto ina itd.

Zašto se poštuju i uvaju blagdani tih narodnih svetaca vidjetemo. Objavljena su nam dali naše bake i djedovi. Jer mudri su bili i mudri jesu. Sve treba zapoeti u ime Božje i njegovih svetaca.

Pa tako mjesec srpanj u našim krajevima zapo inje hodo ašem u najbliže nam hodo asni ko mjesto, Mariju iklovu. Iako je relativno blizu, put je dosta naporan i hoda se brzo. No unatoč velikim vrućinama i ove su se godine najhrabriji odlučili i pješa ili Majci Božjoj iklovskoj.

Nakon hodo aš a u iklovu zapo inju dani namijenjeni vrlo popularnim svecima. Prvi je Sv. Ilija Prorok, a taj dan se ne radi zbog grmljavine, odnosno da tijekom cijele godine ljudi budu zašti eni od opasnosti grmljavine i munje. Ujedno ga se moli i za dobru kišu. A kiša nam tako treba ove godine, cijelome svijetu koji se topi od nezapamtenih vrućina. Slijedi blagdan svete Marije Magdalene, pa blagdan svetog Jakova (ili Jakobov dan), pa sveti Joakim i Ana, roditelji blažene djevice Marije i na kraju mjeseca sveta Marta.

I tako, skoro pola mjeseca su nekada ljudi, naši stariji imali vremena da predahnu od teškog rada na polju, po suncu. I plastili su sena, vršili žita i sve ostalo. I bili su svi na okupu, bili su zajedno. Pogotovo oko llinadna bregovima su se uli glasovi kosa a, inile su se klake. I pila se hladna voda iz studenaca s naših bregov. I jela se hrana iz naših gradina, od naše živine i mreže, i bilo je dobro. I nije bilo pandemija i toliko bolesti. Jer ljudi su se eše vi ali, radili zajedno, pomagali jedni drugima, dijelili i dobre i manje dobre trenutke. Nave er selom su prolazila kola, ko ije ili su ljudi išli pješice od salaša. Nije da napredak nije dobar, dobar je i potreban. Ali kada taj napredak u ime boljeg života odnese u daleke krajeve više od polovice stanovnika sela, onda da li je stvarno dobar? Na to može odgovoriti svatko od nas, kako osjeća i misli.

Prolaze i nave er selom tu i tamo se može sresti nekoga, nema nas. Hoće li opstatiti kao zajednica, hoće li naših sela biti za pedesetak godina? A kuće mirno stoje, prazne ili s ponekim unutrašnjim, isto kao i salaši, stoje i ekaju povratak svojih stanara.

Barem za vrijeme godišnih odmora da se naša mesta opet donekle napune. Kao nekad....

Maria Lacchici